

20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου (†473). Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης (†1782).

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

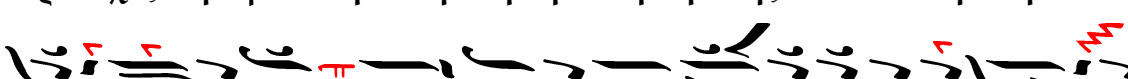

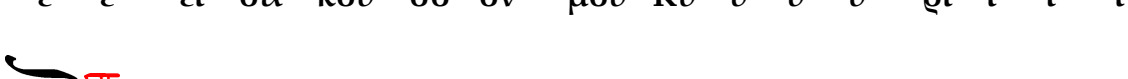
Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

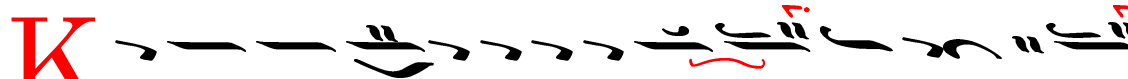

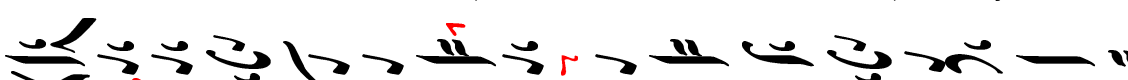
Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα:

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ρ ε ι

 σα κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου

 ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α

 ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ον μου ου ου

 προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε

 ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε

 ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

 ε

K α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη

 η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

 ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ

 σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

 υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

 ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Συν ανθρωποις εργα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ακου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαι το ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου $\overline{\pi}$
 δ

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ τοῦ Ὁσίου Γ'.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ $\overline{\pi}$
 δ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται $\overline{\chi}$
 δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν δ

Π α τερ Ευ θυ μι ε τον σον δ το κον προ κα τηγ γει λε $\overline{\pi}$
 δ

στα λεις ς ρα νι ος Α γγελος ως τβλα στη σαντος $\overline{\pi}$
 δ εκ

νη δυ ος στει ει ρας δ Ι ω αν νϛ τϛ τϛ γαρ ε δει χθης

ζη λω της εκ μα γει ον τε α κτη μων α οι κος $\overline{\pi}$ βα πτι δ

στη ης και ο ρε σι τρο φος δ υ περ λα μψα στοις α πει

ροις θα αυ μα α σι $\overline{\pi}$
 δ

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου $\overline{\chi}$
 δ ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ ρι ον δ

Π α τερ Ευ θυ μι ε καρ πος δ ε φυ σμεν στει ρω σε ως $\overline{\pi}$
 δ

αλλ ω φθης ο ντως πο λυ γο νος εκ γαρ τϛ σπερ μα τος $\overline{\pi}$
 δ

τϛ πνευ μα τι κϛ ς σϛ δ Μο να στων πε πλη ρω ται η

ε ρημος η πριν α δι ο δευτος και νυν ι κε τευ ε π 9

δω ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων Δ 2την ει ρη νη και

το με γα ε ε λε ε ος π 9

Στίχ. γ. Ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς

πρωΐας π 9 Δ 2ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον Δ 2

Π α τερ Ευ θυ μι ε ο σος Δ 2 βι ος α νυ περ βλητος π 9

η Πι στις ον τως ορ θο δο ξος και γαρ εκ πρα ξε ων π 9

προς υ ψη λο τα α την Δ 2θε ω ρι αν η λα σας σο

φι ας γε γο νως εν δι αι τη μα εν δυ ω δυ σε σιν π 9 ε

να σε ε βων της Τρι α αδος Χριστον Δ 2ω πρε σβευ εις

υ περ των ψυ χω ων η η μων π 9

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος Δ 2 Βου ξ

Στίχ. δ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται ε 7 τον Ισ ρα ηλ Δ 2 εκ π 9

πα σω ων των α νο μι ων αυ τῶ ε 7

Ο εκ νη δυ υ ος μη τρος η γι α σμε ε νος ε 7

ο τε το παντε φορον ομ ματην προ θε σιν και την ρο πην

προς τα κρειττο να ε πει γο με νην α νε πι

στρο ο φως σϑ προ ο ε ω ρα κε το τε παμ μα κα ρι

στε δω ρον θε οσ δο τον της ευ θυ μι ας φε ρω νυ μον

με μη νυ κως σε την των φυ σαν των λυ ει κα τη φει αν

ο θεν εκ βρε φης προ ηγ με ε νος τω ευ ερ γε

τη θε ω ευ η ρε στη σας ον ι κε τευ ε σω ω

ωσαι και φω τι σαιτας ψυ χας ημων

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Ο χα ρι σμα α των εν θε ων πε πλη σμε ε νος

σε ως α κη λι δω τον ε σοπτρον Πα τερ ευ ρων Χρι στος των

θει ων εμ φα σε ων λαμ πρας οι κει δ μα ρ μα ρυ

γα ας φω τος σοι ε ξη στρα ψεν εν τευ θεν ι α σε ων

α φθονος ωφ θης τη γη δι α τρο φη τε λι μωτ τς σι

και των δι ψων των δι ε πομ βρι ι ας αρ δων την ε φε

σιν^ε_{7x} τας ψυ χι κα ας δε δι α θε σεις ο ρων^π₉ σθ τω
λο γω σο φως ε βελ τι ρς Θε ω^Δ₂ ον ι κε τευ
ε σω ω ωσαι^Δ₂ και φω τι σαιταςψυ χας ημων^ε_{7x}

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια^ε_{7x}

του Κυ ρι ου^Δ₂ με ε νει εις τον αι ω να^ε_{7x}

Ο θε ω ρι ι α και πρα ξει δι α λα αμψας^ε_{7x}

σθ ο μεν ι σα γγελος βι ος κανων α ρετης^ε_{7x} και χα ρα

κτηρ α κρι βε στα τος^Δ₂ των αι ρθ με νων^π₉ Θε ω λα

τρε ευ ειν εν τε ε λει ο τη τι^ε_{7x} ο σο ος δε θε

ο σοφος λο γος ευ θυ μι ε^ε_{7x} Τρι α δα σε βειν ε δι δα

ξε^Δ₂ Χρι στον δε Ε να^π₉ εν δυ ω φυ σε σι γνω ω ρι

ζο με νον^ε_{7x} και τας συ νο ο δα ρς ι σα ρι ι θ μος^π₉ τη

τε τρα κτυ ι^Δ₂ των ευ α γγε λι ων Χρι στ^ε_{7x} ον ι

κε τευ ε σω ω ωσαι^Δ₂ και φω τι σαιταςψυ χας ημων^ε_{7x}

Δόξα.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δοξα α Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και
 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
Αφι ε ρω θεις τω ω Θε ε ω εκ κοι
 λι ασμη τρι ι κης ω ως αλ λος Σα μου ου ηλ
 Πα πα α τερ Ε ευ θυ υ υ μι ι ι ι ι ε ε
 φε ρω νυ μως γε ε γο ο νας ευ θυ μι α
 τω ων πι ι ι στων μο να ζο ον των βα κτη ρι
 ι α και ε ε δραι αι αι ω ω ω ω μα α του α γι
 ου ου Πνε ευ μα α τος κα θα ρο ο ο ον οι οι κη
 η τη ρι ο ον αι τη ησαι η μιν τοις τι μω σι ι
 σε ε το με γα α ε ε ε ε ε ε λε ε
 ος

Καὶ νῦν.

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα ϕ

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

ω ω ωων α α μην

Mνη τημεν ε γνω ω ω σθης υ πεερ φυ σι ιν

Θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πααρ θε ε ε

νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν

και το θαν ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω σσα

ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ

ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α

γνη η α κα τα ληπτο ος ε ε ε στιν ο τρο ποσ

τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου ου λε ται

Θε ε ος νι κα α α ται αι φυ υ σε ε ως τα

α α ξις δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα

του Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο

με θα σθ εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε

του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω

ω ω

Ἔτερον.

Ἦχος $\overline{\alpha\omega}$ Ζω Σ

Κ^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Μ^{Δι} η τημεν ε ε γνω ω ω σθη ης ^{Πα} υ περ φυ υ υ

υ υ σιν θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε

Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον

και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α

αυ μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ

σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη

ψε ως Α α γνη η η ακα τα α λη η η πτο

ος ε ε ε στιν ο τρο ο ποσ τη η ης κυ υ

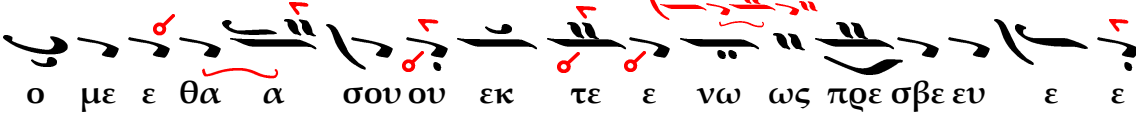
η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται

θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα

α α ξι ις δι ο σε πα α αν τες Μη τε ρα α

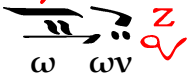
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκο ον τε ες δε

 ο με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως προε σβε ευ ε ε

 του σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω

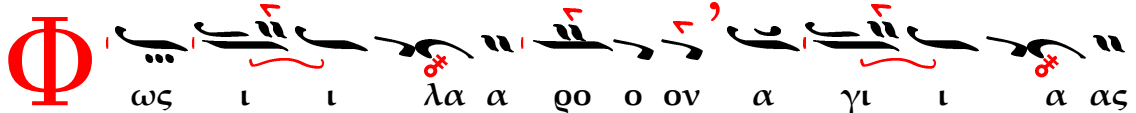
 ω ων

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

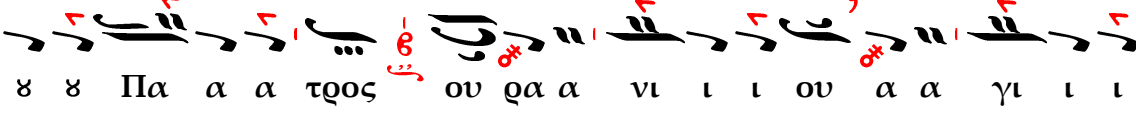
Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

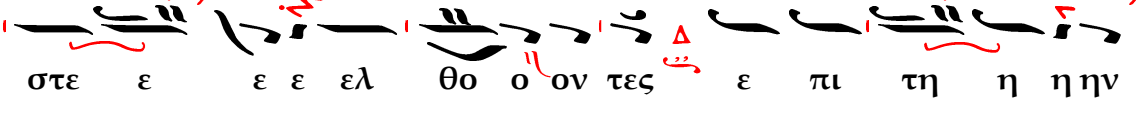
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ

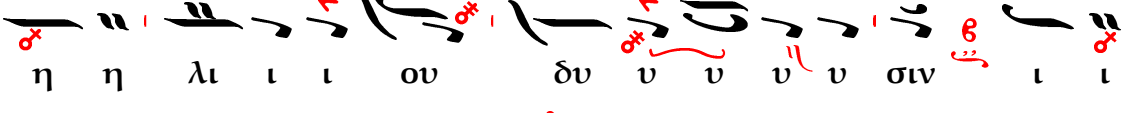
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι

 στε ε ε ε λ θο ο ον τε Ϸ ε πι τη η η ην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ε Ϸ φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϝ ϝ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος ϞϞ Γα ϕ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι Ϟ Ϟ το ε λε
 ο ος σ ϝ προ φθα α σει με Ϟ Ϟ
 Στίχος α'. Γα Ε ξε λ ϝ με εκ των ε χ θρων μ ϝ ο Θε
 ος Ϟ Ϟ και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ
 τρω σαι αι με Ϟ Ϟ

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μθ ει ^Δ το ε λε

ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Γα} ^Γ ^Ζ

Στίχος β'. ^{Γα} Ρυ ^{Νη} σαι με εκ των ερ ^Δ γα ζο ^{Γα} με νων την
α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^{Γα} δρων αι μα των σω σον

με ^Γ ^Ζ

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μθ ει ^Δ το ε λε ο

ος σθπροφθα σει με ε ε ε ^Γ ^Ζ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηι τῆ ε' Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου).

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, ς' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου.

ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζα. Ἄγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(8' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ

τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος $\underline{\omega} \underline{\alpha} \Delta \iota - \Theta$

Γερμανοῦ.

Ε^{Δι} υ θυ μει τε ε λε γε τοι οἰς γε ε εν νη το ορσιν

Α γγε ε λο ο ος Κυ ρι ι ς ο τι παι δι ον εκ

σπλαγχνων γεν νη σε ε ται υ υ μιν ευ θυ μι ι ι

ι ας φε ρω ω ω νυ υ υ υ μον ε νε φυ η ης δε

γα α στρι φε ε ε ρων αυ τοι οἰς το ο ο ε πα α

γγε ε ελ μα και εκ σπαρ γανων τη ευ χη η συ υ

να α α νε τρα α φη ης Πα τερ Ε ευ θυ υ υ

μι ι ι ι ε

Ὁ αὐτός. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ω^{Δι} χυ ρω με νος τον νην γνω σει ει θει ει ει α

Πα α τερ Ευ θυ υ υ μι ε τα πα ρερ χο ο με

να α πα ρε ε ε δρα α α α μες μη δεν θαν

μα α α α α σας των ε ε ε πι γει ει ει ει ει

ω ων εν μεν θλι ι ψε ε σι με γα λο φρων φα

νει εις και αι γεν ναι ο ο ο τα α α α τος εν δε

α σκη η σει ει και αι αι ε ε ευ θυ μι ι α τα

πει νο ο ος και με ε τρι ι ι ι ος και τσ πα

ρο ντο ος βι ι ι ς το α στα τον πε λα α γος

σο ο φω ως δι ι α α α πε ρα α σας εις ευ δι

ον λι με ε ε ε να κα τη η η ντη η η η σας

Χρι στον ι κε ε ε ε ε ε τε ε ε ευ ε

ε λε η θη η ναι τας ψυ υ χα α ας η η η

η μων

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

των εν τω βι ω πραγ μα των κα τε ε ε φρο νη η

σας Πα α τερ Ευ θυ υ υ μι ε ο τι την α νω

πο λι τει ει α αν ε πε πο ο ο θη η η η σας

πλσ τον ε βδε ε λυ υ υ ξω εν δυ σα με νο ο ος τα

πει ει νω ω ω σιν τρυ φη η ην ε μι ι ι

ση η η η η σας και ε πε σπα α σω ω την εγ

κρᾶ α α α τειει ει ει αν α δι κι αν α
 πε ε βα α α λθ και ε δι ω ξας δι και αι αι ο ο
 συ υ υ νην διο Πα τερ Ο ο ο ο ο
 σι ι ι ι ε μνη η μο νε ευ ε ε και η η
 μων εν ταις ο σι αι αις ε ευ χαις σθ προ ος Κυ υ
 υ ρι ι ι ι ον

Δόξα. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Ε λαμψαν τα κα λα α ερ γα α σθ ω ω ως η
 λι ι ο ος ε πι της γης και αι εν σ ρα α
 νω Χρι στθ θε ρα πωων Ε ευ θυ υ υ μι ι ι ι
 ε ορ θο δο ξω ως γαρ ε κη η ρυ ξας η η
 μιν την α λη θη και α μω ω μη η η τον πι ι
 ι ι ι στι ιν Χρι ι ι σθ διο ο ο ι ι

κε ε ε ε ε ε ε τευ ε ^Δ Ο σι ε ε ε Πα
 α α τε ερ εν τη μνη η η μη η σθ Θε ο φοο ο
 ο ρε ^Β δω ρη θη ναι η μι ιν το ο με ε γα α ε λε
 ε ο ος ^Β

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ ^Β αι νυ υ υ υν και α α ει ^Δ και εις τσ ς ς
 αι ω ω ω νας ^Π των αι ω ω νων α α α
 μην ^Π

Ν ^Β ευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων
 Πα α α να α μω ω ω με ^Π παυ ου σα δει νων
 η η μων ε πα να α στα α α α α σεις ^Β πα σης
 θλι ψεωσ η μας ^Π α πααλ λα α ατ τσ ς ς ς σα ^Π

^Β σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ
 κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν ^Π και την
 σην προστα ^Μ σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε
 θα ^Π ^Β μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ ^Π

σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε
 σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω των
 χαι ρε Δεσ ποι οι να η πα α α αν τω ων βο η η η
 θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη
 ρι ι α των ψυ χω ων η η η μω ω ω ω

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχή, τῆς Ἐκκλησίας γεγωνῶς πάτερ Ὅσιε· τῇ σῆ γὰρ γεννήσει πάσας, αἰρετικῶν τὰς ὀρμάς, ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· διό σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Τῶν Οὐρανίων, οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα, χαρᾶς ἔπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· οἷς καὶ συναυλιζόμενος, φωτός τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ. (ριε΄ 6)

Ῥάβδω τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθείς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· χειμάρρουν τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγῆν, νοερῶς παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐπιρροαῖς δέ, Θείου Πνεύματος Ὅσιε, παινόμενος, ὡσπερ φοίνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ στῦλος πυρίμορφος, ὠφθης θεόφρον καὶ πλήρης, φωτοειδοῦς ἐπιλάμψεως, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια΄ 1)

Ὅντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ παμμακάριστε, διῆλθες ἀγαλλιᾷσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πάτερ ἐορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας

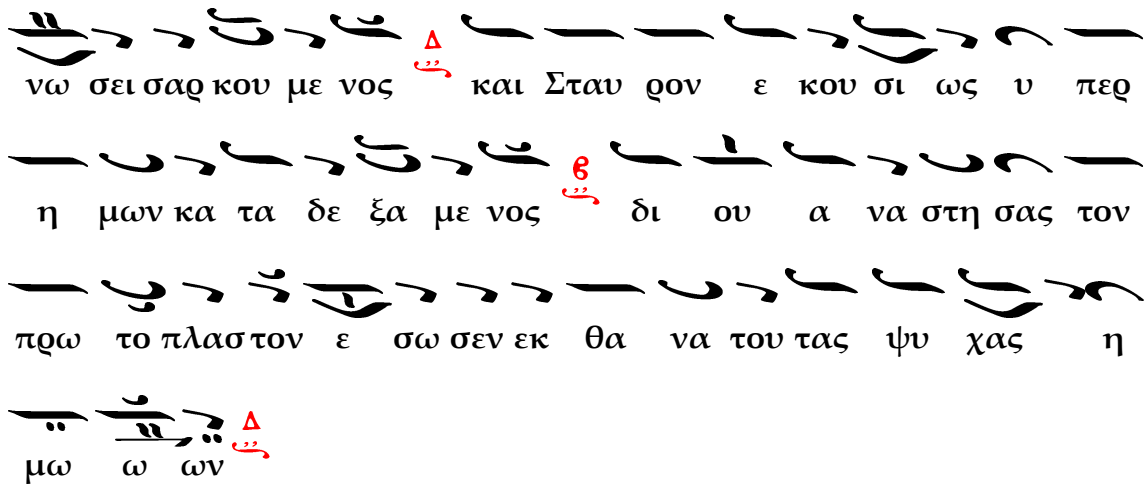
ὕμνησεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Εὐθύμιε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Ο Πα
 σι ι ε ε ε πα α α α α τερ ουκ ε δω
 κας υ πνον σοι οι οισ ο ο φθα αλ μοις ου δε τοις βλε φα
 ροι οισ σου νυ υ υ υ υ στα α α αγ μον ε ως
 ου την ψυ χη ην και το ο σω ω ω μα των πα θων
 η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας και σε αυ
 το ον η τοι οι μα α σας του Πνε ευ μα τος κα
 α τα α γω ω ω ω ω γι ι ι ι ον ελ θων
 γαρ ο Χρι στος συν τω ω Πα α τρι μο νην πα ρα σοι
 οι ε ποι η η η σα α α α το και της ο μο
 ου σι ου Τρι α α δος θε ε ρα πω ων γε νο ο
 ο ο ο με ε ε ε νος με γα λο κη ρυ υξ Ευ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *